

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968496768/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

SERVIUS.

Hun var mit eneste Barn, Arving til al min Rigdom. — Det var et haardt Stød at miste hende — saa pludselig, uden al Forberedelse.

FØRSTE AVGUR.

Tal ikke saaledes, Du Misundelsesværdige!

ANDEN AVGUR.

Guderne vil forlænge dit Liv til Erstatning, fordi de har taget hende fra Dig!

SERVIUS

(med andægtigt Blik mod Oven).

Vi vil haabe det! Vi vil haabe det!

ANDEN AVGUR.

Vær aldeles vis derpaa, ædle Servius! Men glem blot ikke, at det nu er dem, som skal tage Arv efter Dig, naar Du en Gang — gid det ské sént! — forlader Jorden.

SERVIUS.

Ja, derpaa kan vi jo altid tænke. — Den Tid, den Sorg!

FØRSTE AVGUR.

Nej! nej! Saaledes bør Du ikke slaa det hen. Det faar jo Udseende af, at Du betænker Dig paa at yde Guderne frivillig et Offer, som Du skylder dem, og som jo dog er mindre end det, Du allerede har bragt dem. I dit Sted vilde jeg endnu i Dag aflægge Løftet om, at Alt, hvad jeg ejede, skulde være deres.